

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 740

Dato: 17. februar 2014

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 21. januar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold endelige svar på spørgsmål nr. 169 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Løhde (V).

Spørgsmål nr. 169:

"Hvordan vil ministeren sikre, at kommunale udbud ikke fører til materiale - penkanyler - af en for ringe kvalitet til landets diabetespatienter, der medfører store gener, manglende kontrol over blodsukkeret og generelt dårligere behandling, sådan som Diabetesforeningen beskriver i artiklen fra Altinget den 20. januar 2015: "Udbudsbølgen har ramt diabetikerne hårdt", og vil ministeren tage nogen initiativer til at sikre diabetespatienterne i alle landets kommuner valgmuligheder og udstyr af høj kvalitet, så deres behandling er sikker og tryk?"

Svar:

Indledningsvist skal det bemærkes, at hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne bevilges af kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 112.

Det følger endvidere af § 9 i bekendtgørelse nr. 1432 af 23. december 2012 om anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven, at der kan ydes støtte til injektions- og testmaterialer (fx sprøjter, kanyler, insulinpen, fingerprikker (lancetter), teststrimler og blodsukkermåleapparatur), til insulinkrævende diabetikere og til diabetikere, som er i kombinationsbehandling med insulin og tabletter eller andet godkendt injektionspræparat.

For så vidt angår de generelle udbudsregler, er der indhentet nedenstående bidrag fra Erhvervs- og Vækstministeriet:

”Offentlige indkøb er reguleret af udbudsreglerne, herunder EU’s udbudsdirektiv og den danske tilbudslov. Udbudsreglerne er procedureregler, og har således ikke betydning for kvaliteten af det, der indkøbes.

Det er den enkelte indkøber, der fastlægger, hvad der skal købes og til hvilken kvalitet på det enkelte område. Det skal sikre, at indkøbene gennemføres på den mest hensigtsmæssige måde, da det den enkelte ordregivende myndighed, der bedst kender det konkrete behov.

Udbudsreglerne giver indkøberne flere muligheder for at stille krav om kvalitet, herunder ved at stille mindstekrav til kvaliteten eller ved at lægge vægt på kvalitet i forbindelse med tildelingen af kontrakten.”

Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at et hjælpemiddel skal leveres af bestemte leverandører. Ved indgåelse af leverandøraftaler skal repræsentanter for brugerne inddrages ved udarbejdelse af kravsspecifikationerne. Brugerrepræsentanterne skal således sikres indflydelse på, hvilke krav kommunalbestyrelserne skal stille til indholdet i leverandøraftaler, herunder krav til kvalitet. Det følger endvidere af retssikkerhedslovens § 37 a, stk. 2, at kommunalbestyrelsen hører handicaprådet over alle initiativer, som har betydning for mennesker med handicap.

Såfremt der er indgået en leverandøraftale, og en borger ønsker at benytte en anden leverandør, er det muligt for borgeren selv at vælge leverandør, og dermed få bevilget et andet produkt, end det af kommunalbestyrelsen indkøbte. Borgeren kan i de tilfælde få refunderet udgifterne hertil, dog højst med et beløb svarende til den pris, kommunen kunne have erhvervet hjælpemidlet hos sin leverandør.

Jeg finder på den baggrund ikke på nuværende tidspunkt anledning til yderligere initiativer.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen